

Β.Βεσκούκης

Το δόγμα

Το θέμα έχει πολλάκις σχολιαστεί από όλα τα μέλη της συντακτικής ομάδας του NET Letter. Πολλοί λένε ότι η επανάληψη της αναφοράς ενός θέματος με επιχειρήματα στο ίδιο μήκος κύματος, μπορεί να χαρακτηριστεί ως "γραφική". Το αντιπαρερχόμαστε, αρνούμενοι να δηλώσουμε οπαδοί του δόγματος "ο κόσμος καταστρέφεται από την αδιαφορία, αλλά τι με νοιάζει εμένα;". Η "πολιτικά ορθή" κριτική σε κάτι που (θεωρητικά) ενοχλεί, είναι εξίσου ένοχη με την υποστήριξη αυτού που σήμερα φαίνεται ως απειλή και αύριο (χάρη στη δήθεν "παιδεία") δεν θα γίνεται καν αντιληπτό.

Ο λόγος, ασφαλώς, για την παρακολούθηση των επικοινωνιών από τις απανταχού αρχές που μας προστατεύουν από τον κακό μας εαυτό. Αυτή τη φορά, αφορμή αποτέλεσε το νέο ότι "η γερμανική κυβέρνηση επέβαλε στις τηλεπικοινωνιακές επιχειρήσεις να εγκαταστήσουν συστήματα παρακολούθησης έτσι ώστε η αστυνομία και οι υπηρεσίες ασφαλείας να έχουν πρόσβαση στο περιεχόμενο των επικοινωνιών". Το βήμα έγινε (σωστά μαντέψατε!) μετά από την 11η Σεπτεμβρίου έτσι ώστε οι όποιες φωνές διαμαρτυρίας να είναι τουλάχιστον βραχνές. Και δεν είναι το μόνο: το καλοκαίρι (ακόμη και) το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο παραδέχτηκε την ύπαρξη του echelon και μάλιστα θέτοντας το ζήτημα σε ψηφοφορία η οποία θύμιζε το πάλαι ποτέ "να ψηφίσουμε αν θα ψηφίσουμε" των νεανικών μας αμφιθεάτρων. Στις ΗΠΑ (και όχι μόνο) τα κουτιά του carnivore εγκαθίστανται με τη φυσικότητα που εγκαθίστανται οι ηλεκτρικοί πίνακες, και οι βρετανοί πολιτικοί αποφάσισαν να παρακολουθούν (επίσης δια "νόμου") τα emails, το περιεχόμενο των συνδέσεων στο Internet και (ασφαλώς) το περιεχόμενο των τηλεφωνικών συνομιλιών.

Για τους αναγνώστες μας τα περισσότερα από τα παραπάνω δεν είναι νέα. Η γενική συζήτηση περί του "Μεγάλου Αδερφού" οδηγεί απλά σε άλλο ένα κούνημα του κεφαλιού. Η ώρα της συζήτησης έχει απλά παρέλθει. Αυτοί οι οποίοι χρίστηκαν εκπρόσωποι των πολιτών και οι μηχανισμοί τους οποίους υποτίθεται ότι εγκαθίδρυσαν για το καλώς έχειν της παγκόσμιας πολιτείας, αποφάσισαν να κάνουν (εμφανή την) κατάχρηση της εξουσίας που τους δόθηκε με αντάλλαγμα ούτε λίγο ούτε πολύ ένα πεντοχίλιορο στις συντάξεις, μια επιδότηση για θαμμένα πορτοκάλια που ποτέ δε φύτρωσαν, και ένα "project" κάτω από το τραπέζι.

Το φαινόμενο δεν είναι μόνο ελληνικό. Απλά, οι μορφές με τις οποίες εκδηλώνεται στη δική μας χώρα είναι περισσότερο βαλκανικές, λόγω του επιπέδου και των χαρακτηριστικών της ανάπτυξης στη χώρα μας. Οσο και αν ανατρέξει κανείς στα προεκλογικά προγράμματα των μεταπολιτευτικών κυβερνήσεων, δε θα βρει πουθενά ρητή δήλωση, "δέσμευση" ή "υπόσχεση" ότι θα ληφθούν μέτρα προστασίας των πολιτών που θα περιλαμβάνουν την παρακολούθηση των επικοινωνιών. Το ίδιο πρέπει να ισχύει και για τις άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Θεωρούμε ότι δηλώσεις του τύπου "θα ληφθεί κάθε αναγκαίο μέτρο για την ασφάλεια..." δεν μπορούν να ερμηνευτούν σε αυτή την κατεύθυνση, διότι καμία διαδικασία στα πλαίσια της δημοκρατίας δεν μπορεί να καταργεί τη δημοκρατία.

Το θέμα, λοιπόν, έχει φτάσει σε πολύ επικίνδυνο σημείο και καλό είναι να σηκώσουμε τα κεφάλια από το τεχνολατρικό προσκύνημα του marketing plan μας και την "καθώς πρέπει" κριτική μας και να λάβουμε θέση, αναλαμβάνοντας τις ευθύνες μας και επιβάλλοντας με όποιο τρόπο χρειαστεί την κατοχύρωση των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειάς μας. Η διαδικασία είναι επίπονη και δεν συνάδει με τη συντονισμένη προσπάθεια να πειστούμε ότι είτε είμαστε με τους τρομοκράτες, είτε πρέπει να αποδεχτούμε τον εξευτελισμό της υπόστασής μας. Μένει να διαλέξουμε αν στην πράξη είμαστε οπαδοί του δόγματος ή όχι. Ποίου δόγματος; Μα αυτού που ήδη αναφέραμε: "ο κόσμος καταστρέφεται από την αδιαφορία, αλλά τι με νοιάζει εμένα"...